



Fővárosi Ítéltábla

14.Gf.40.042/2021/4.

A Fővárosi Ítéltábla a Szabó-Strausz Ügyvédi Iroda (cím1.; ügyintéző: dr. Szabó-Strausz Dávid ügyvéd) által képviselt felperes Kereskedelmi és Szolgáltató Korlátolt Felelősségű Társaság (cím2.) felperesnek a Wagner és Wagner Ügyvédi Iroda (cím3.; ügyintéző: dr. Wagner Ádám ügyvéd) által képviselt alperes Korlátolt Felelősségű Társaság "felszámolás alatt" (cím4) alperes ellen vételár és kötbér megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2020. november 28-án kelt – a 74.G.40.472/2020/32. számú végzéssel kijavított – 74.G.40.472/2020/26-II. számú ítélete ellen az alperes által előterjesztett fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

í t é l e t e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 1.500.000 (egymillió-ötszázezer) forint + áfa ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget, valamint az államnak külön felhívásra 2.500.000 (kétmillió-ötszázezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

I.

[1] A felperes keresetében 138.900.000 forint és ebből 88.900.000 forint után 2012. június 1-jétől, 50.000.000 forint után 2013. június 1-jétől a kifizetésig járó az 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 301/A. § (2) bekezdése szerinti kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest elsődlegesen vételár teljesítése és kötbér megfizetése, másodlagosan jogalap nélküli gazdagodás, harmadlagosan kártérítés címén. Az elsődleges keresete ténybeli alapjául előadta, hogy 2011. március 30-án az alperessel megállapodást (a továbbiakban Megállapodás) kötött a dohányüzletág értékesítése tárgyában. A Megállapodásban foglalt kötelezettségeit teljesítette, a 9. pontban foglalt feltétel bekövetkezett, ennek ellenére az alperes a kikötött 70.000.000 forint + áfa összegű vételárat nem fizette meg. Az alperes

megszegte továbbá a Megállapodás 8. pontjában vállalt kötelezettségét, ezért 50.000.000 forint kötbért is köteles fizetni a Ptk. 246. § (1) bekezdése alapján.

[2] Amennyiben nem lenne megállapítható a megállapodás létrejötte, az alperes a Ptk. 361. §-a alapján jogalap nélküli gazdagodás jogcímén köteles a követelés megfizetésére, mivel a dohányüzletág átvételével nyilvánvalóan gazdagodott.

[3] Harmadlagosan arra hivatkozott, hogy az alperes azzal, hogy aktívan részt vett az üzletág átvételében és nem jelezte, hogy álláspontja szerint arra nincs megállapodás, megsértette a Ptk. 4. § (1) bekezdése szerinti együttműködési és jóhiszemű eljárásra vonatkozó kötelezettségét, amellyel összefüggésben kárt okozott, ezért annak megtérítésére köteles a Ptk. 339. § (1) bekezdése alapján.

II.

[4] Az alperes kérte a per megszüntetését a követelés időelőttiségére hivatkozással. Érdemi védekezése a kereset elutasítására irányult, mivel álláspontja szerint a Megállapodás nem jött létre, az nem tükrözi az ügyleti akarátát. Azt törvényes képviselője, név1 anélkül írta alá, hogy annak tartalmát ismerte volna. A cégképviselő évente többször járt a könyvelőnél – aki a felperes könyvelését is végezte – és ilyenkor számos okiratot aláírt, lehet, hogy ekkor került elé az okirat. Ha megállapítható lenne a Megállapodás létrejötte és a kötbérfizetési kötelezettsége, kérte annak mérséklését.

[5] Előadta, hogy 2005-ben a felperes és az cég1 Bt. – akinek képviselőjében név2 járt el – szóban megállapodtak, hogy a Bt. a felperes rendelkezésére bocsátja a dohányáru kereskedelemmel kapcsolatos vevőállományát és 130 millió forint értékű árukészletét, valamint a Bt. alkalmazottai is átkerülnek a felpereshez. A Bt. a dohányüzletágból származó üzemi eredmény 70%-ára tarthatott igényt jutalék címén (a továbbiakban Megállapodás I.). A jelentős jutaléktartozást halmozott fel, melyre tekintettel név2 jelezte, hogy kilép a felperestől és viszi magával a dohányüzletág működtetéséhez szükséges vevőkört, know-how-t. A felperes nem akarta, hogy megszűnjön a jól jövedelmező üzletág, ezért név3 Zoltán és név3 Attila felperesi ügyvezetők, valamint név2 egy közös cég, az alperesi társaság megalapítása mellett döntöttek szóbeli megállapodással, melynek értelmében név2 vállalta, hogy nem viszi el magával a dohányüzletág működtetéséhez szükséges vevőállományt, információkat, hanem ezt az üzletágot egy új, közös cégbe, az alperesbe teszi át. Az új céget úgy osztják meg, hogy abból 60% név2t, 40% pedig a név3 testvéreket közösen illeti meg, akik vállalták azt is, hogy az alperes rendelkezésére bocsátják a felperes dohánykereskedelemre vonatkozó cikkállományát, a hely1 utcai bérlemény bérleti jogát, a vevőállományát, a hely2 úti telephely pedig visszakerül a Bt.-hez, amely korábban a bérleménye volt (a továbbiakban Megállapodás II.) A Megállapodás II.-nek része volt az is, hogy az alperes 2011. áprilisa és 2011. december 31. között a felperesen keresztül intézi a dohánytermék beszerzéseit. név1 és név4 lettek az alperes tagjai, mivel sem név2, sem a név3 testvérek nem kívántak formálisan részt venni az alperesi társaságban.

[6] Az név²nek tanúsított e-mail nem valós. Számos ellentmondás mutatkozik a felperes jelen perben tett előadása és a felperesi törvényes képviselő által indított pótmagánvádas eljárásban előadott vádiratban foglaltak között, amelyek kétségesse teszik a Megállapodás létrejöttét. A felperes nem is teljesítette a Megállapodásban foglaltakat és nem volt jogosult a dohánytermékek továbbértékesítésére, ezért nem is tudott volna eleget tenni a felperes által hivatkozott Megállapodás azon kötelezettségének, hogy 2012. december 31-ig rajta keresztül szerezze be a dohánytermékeket. A feleperesnek nem is volt bankgaranciája 2012-es év végéig, amely szintén feltétel volt a dohánytermékek forgalmazásához.

[7] Indítványozta a per tárgyalásának felfüggesztését a megjelölt büntetőeljárások jogerős befejezéséig.

III.

[8] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 113.900.000 forintot és ebből 29.900.000 forint után 2015. április 15-től, 84.000.000 forint után 2015. május 22-től a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat 8 %-kal növelt mértékű kamatát, valamint 7.635.632 forint perköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

III.1.

[9] Határozatának indokolásában tényként állapította meg, hogy az 1997. szeptember 23-án bejegyzett felperes telephelye 2004. június 7. óta a irányítószám1 helység1, hely1 utca 2/A. alatt található. 2006 márciusától 2011. november 15-ig telephelye volt a irányítószám2 helység1, hely2 út 63-65. alatt is. Vezető tisztségviselői és tagjai név3 Attila és név3 Zoltán, képviselője volt továbbá 1997. szeptember 15-től 2010. június 10-ig név5, aki ezt követően tag volt. A cég2 Kft. – melynek ügyvezetője név6 – végzi a felperes könyvelését és az alperes könyvelését is végezte 2004-től 2013. december 31-ig.

[10] A perben nem álló cég1 Szolgáltató Betéti Társaság (a továbbiakban Bt.) – melynek beltagja név2, míg székhelye 1999. november 15. és 2015. február 2. között a irányítószám2 helység1, hely2 út 63-65. alatt volt – 2005 őszén a dohányáru készletét ellenérték fejében a felperes rendelkezésére bocsátotta, amellyel egyidejűleg több alkalmazottja is a felperesnél kezdett dolgozni, így név1 és név4 is. név2 a dohány üzletág vezetője lett, egy idő után felperesi alkalmazottként.

[11] A felperes mint megbízó és a Bt. mint megbízott 2005. október 25-én megbízási szerződést kötöttek a 2005. október 25-től 2008. december 31-ig terjedő határozott időtartamra, melynek értelmében a Bt. vállalta a felperes munkájának segítségét, beszerzési rendszerének kialakítását a felperes által használt integrált ügyviteli rendszerben, valamint

egyéb dohánytermékek beszerzésével, logisztikájával, értékesítésével összefüggő feladatok ellátását. Ezen jogviszony keretében a Bt. összesen 67.129.422 forintot kapott több részletben.

[12] 2010-ben név2 jelezte, hogy a dohánykereskedelemmel kapcsolatos tevékenységét nem a felperesen belül kívánja folytatni. Egyeztetések kezdődtek e körben, amelyeken részt vett név2, név3 Attila, név3 Zoltán és név6. név2 elképzelése szerint egy új cég jön létre, amely a továbbiakban folytatná a felperes dohány üzletágban folytatott tevékenységet, amely új társaság az alperes. A tárgyalások során 70 millió forint vételár iránti igénye volt a felperesnek a dohány üzletág ellenértékéért.

[13] Az alperes 2010. november 19-én került bejegyzésre, 2020. augusztus 5. óta felszámolás alatt áll. Székhelye 2010. november 29. és 2015. szeptember 24. között irányítószám1 helység1, hely1 utca 2/A., telephelye 2011. március 25. és 2015. szeptember 24. között irányítószám2 helység1, hely2 út 63-65. Önálló képviselőre jogosult vezető tisztségviselője és tagja 2010. november 19-től 2015. szeptember 24-ig név1 volt. Az alperes tagja volt továbbá 2011. január 26-tól 2015. szeptember 24-ig név4. név1 az alperes képviselőjében rendszeresen írt alá úgy okiratokat, hogy azokat nem olvasta el, bizalmi viszony alakult ki közte és név3 Zoltán között. név1 és név4 az alperes vonatkozásában lényeges kérdéseket egyeztettek név2-vel és az alapján jártak el.

[14] 2011. február 17-én név3 Zoltán elektronikus levelében rákérdezett név2-nál, hogy 70 millió forintos vételár, a megjelölt biztosítékok, valamint 0,5% árrés, illetőleg a felperesen keresztül 12 évig (helyesen 2012. év végéig) történő beszerzés mellett elkészítheti-e a szerződést. név2 elektronikus válaszában közölte, hogy a 70 rendben, de csak a váltót adják biztosítéknak és az árrés is 0,15% volt utoljára.

[15] 2011. március 30-án a felperes mint szállító és az alperes mint vevő áruszállítási keretszerződést kötöttek a 2011. április 4-től 2012. december 31-ig terjedő időtartamra, melynek értelmében a felperes a szerződés aláírása napján a nála belistázott dohánytermékeket továbbforgalmazza az alperes részére 0,15%-os árréssel.

[16] A fenti napon írásban megkötötték a Megállapodást is, amelyet a felperes részéről név3 Zoltán, az alperes részéről név1 írta alá. A felperes kötelezettséget vállalt arra, hogy térítés ellenében átadja az alperes részére a dohány üzletágát és minden, a vevőkör megtartásához szükséges technikai, szellemi, és eszköz segítséget; a Megállapodásban körülírt vevőállományát és cikkállományát; a irányítószám1 helység1, hely1 u. 2/A. alatti telephelyen található raktárhelyiséget, amellyel kapcsolatos jogviszonyt a 2011. március 25-én megkötött bérleti szerződésben szabályozzák; átadja a hely2 úti telephelyét; a hely1 utcai, a hely2 úti, valamint a térítő járatú telephelyek árukészletét a felek közt létrejövő áruszállítási keretszerződésben részletezett módon. A 8. pontban rögzítették, hogy az alperes kötelezettséget vállal, hogy 2012. december 31-ig minden terméket a felperesen keresztül

szerez be, ezen időpontig kizárólag a felperes engedélyével köthet közvetlen termékbeszállítói szerződést. Ezen kötelezettség megszegése esetén 50.000.000 forint kötbért kötöttek ki. A 9. pontban a Megállapodásban részletezett fő- és mellékszolgáltatások átruházásáért 70.000.000 forintos a vételár a következő feltétel bekövetkezésekor: 2010-ben a dohány üzletág forgalmát bonyolító raktárban megvalósult árbevétel 80%-át eléri, vagy meghaladja a 2011. évben a 2011. április 01. és 2011. december 31. közötti időszakra kiszámolt és arányosított forgalom. A szerződő felek a 2012-ben közzétett mérlegben megjelenő árbevételt tekintik a teljesítés alapjául. A Megállapodás teljesülése esetében a 2012-ben kiadott mérleg közzétételét követő 8 napon belül a felperes számlát bocsát ki az alperes részére, amelynek fizetési határideje 8 naptári nap. Amennyiben 2011. év 10 hónapra arányosan kiszámolt forgalma nem éri el a 2011-es év forgalmának 80%-át, abban az esetben a forgalomcsökkenés százalékaival csökken az átruházás ellenértéke.

[17] 2011. április 4-ig az alperes raktárába átkerült a felperesi árukészlet, megtörtént az adatok átadása, migrálása a számítógépes rendszereken keresztül. Az informatikai átadás már 2011. január elején megkezdődött folyamat volt, és 2011. március végére lezajlott. Az átadott áruk ellenértékét az alperes több részletben megfizette a felperesnek.

[18] név7 a cég3 Kft. törvényes képviselőjeként a felperes kérelmére 2011. március 31-én hozzájárult ahhoz, hogy az alperes a cég3 Kft. tulajdonában lévő, hely1 utca 2/A. alatti ingatlanban kereskedelmi tevékenységet folytasson.

[19] 2011. március 31-én a felperes mint bérbeadó és az alperes mint bérlő albérleti szerződést kötöttek, mely alapján a felperes albérletbe adott az alperesnek a hely1 2/A. alatt található ingatlanból 272 m² alapterületű földszintes raktárrészt ital- és dohányáru raktározása, kis- és nagykereskedelmi tevékenység végzése céljából.

[20] A felperes kérelmére a NAV illetékes igazgatósága 2011. április 4-i hatállyal visszavonta a hely2 út 63-65. számra kiadott jövedéki telephely engedélyét.

[21] A felperesnek 3 bankgaranciája volt az bank1 banknál, melyből kettő 2012. január 31-ig, a harmadik 2012. március 10-ig állt fenn.

[22] Az alperes 2011 áprilisában a felperestől eltérő számos más beszállítótól jelentős értékű árut szerzett be, köztük dohánytermékeket is. 2011-ben az árukészletének nagyságrendileg kétharmadát szerezte be a felperestől. A 2012 évi alperesi termékbeszerzés 0,008% volt az, amely a felperesen keresztül valósult meg. Az alperes 2011. április 1. és 2011. december 31. közötti időszakra kiszámolt arányosított forgalma figyelembevételével megállapítható, hogy ezen arányosított időszakra esően az alperesnek annyi árbevétele volt, amely meghaladta a felperesi dohányüzletág 2010. évi árbevételeének 80%-át.

[23] 2011-ben és 2012-ben a felperes jogosult volt továbbértékesíteni az alperesnek a dohányforgalmazó cégektől beszerzett árut.

[24] 2013. év végén név3 Zoltán átadta név1nek a Megállapodást, aki azt megmutatta név2nek. Az alperes vitatta, hogy a Megállapodás a szerződéses akaratát tükrözi és abból adódóan fizetési kötelezettség terhelné.

III.2.

[25] Az elsőfokú bíróság határozatának jogi indokolásában rögzítette, hogy a felperesi számla kiállításának hiánya nem eredményezi a követelés időelőttiségét, annak kizárólag a kamat iránti igény körében van jelentősége, így a per megszüntetése ezen az alapon nem indokolt.

[26] Rámutatott, hogy az alperes által felhívott eljárások körül már csak a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt folyó pótmagánvádas eljárás van folyamatban, amelynek tárgya nem előkérdése a jogvita elbírálásának. A büntetőeljárás ugyanis azt vizsgálja, hogy név2 és név1 elkövettek-e csalást, abban a tudatban voltak-e a Megállapodás elfogadásakor, hogy ők azt nem fogják teljesíteni.

[27] Az elsőfokú bíróság az elsődleges kereseti kérelem körében megállapította, hogy a Megállapodás érvényesen létrejött a felek között. Ezt támasztja alá a felek törvényes képviselőinek aláírása, továbbá név3 Zoltán és név2 elektronikus levelezése, amelyben 70.000.000 forintos vételárról van szó és név2 közli, hogy a 70 rendben. Az elektronikus levelezés vonatkozásában ugyan az alperes vitatta annak valódiságát, továbbá azzal kapcsolatban büntetőeljárás is indult, de az befejeződött érdemi eredmény nélkül. A felperes vállalta a számítógépe rendelkezésére bocsátását egy esetleges igazságügyi szakértői bizonyítás esetén, ugyanakkor az alperes szakértői vizsgálatot nem indítványozott.

[28] A tanúk közül név4 ellentmondásosan nyilatkozott az alperesi társaság alapításának körülményeit illetően. tanú1 is arról számolt be, hogy 2011 tavaszán adta el a felperes a dohány üzletágát az alperesnek, míg a tanú2 tanúvallomása szintén alátámasztotta a megállapodás létrejöttét, hiszen azt adta elő, hogy név1 közlése szerint aláírt egy szerződést, amelyhez kötődően az áttárolást meg kell csinálni és név1 adásvételi szerződésről tett említést. A cég4 Kft. korabeli munkavállalója, tanú3 és név2 közötti szembesítés nem vezetett eredményre, továbbá a tanú által említett időpontok az alperes alapításával összefüggésben a tényekkel nem egyeztethetők össze. Nem a szerződés létrejöttét érintő kérdés, hogy név2 miért döntött úgy, hogy megvásárolja ellenérték fejében a felperes dohány üzletágát, annak ellenére, hogy azt ő fejlesztette fel, abban az ő tudása, kapcsolatai vannak. Mindezen kérdések a szerződés létrejöttét megelőző döntési folyamathoz kötődnek. Abból, hogy a felperes a követelésről nem állított ki bizonylatot, nem következik a Megállapodás létre nem

jött, utalt e körben az elsőfokú bíróság a szakértői véleményre, miszerint ha egy adott követelés létezik, de nem állítottak róla ki bizonylatot, akkor a követelést, vagy a másik oldalon kötelezettséget bizonylat nélkül nem lehet szabályosan a könyvekben rögzíteni. Az alperesi ügyleti akarat hiányára nem lehet következtetni abból sem, hogy miért nem úgy járt el név², hogy a felperestől átvett termékeket sem fizeti ki. Abból, hogy egy szerződéses kötelezettségét teljesíti az alperes (az árukészlet ellenértékének megfizetése), míg a másik szerződéses kötelezettségét nem teljesíti (a Megállapodásban foglalt 70.000.000 forintos fizetési kötelezettsége), nyilvánvalóan nem vonható le következtetés a Megállapodás létre nem jöttére. Az, hogy név⁶ tanú a dohány üzletág ellenértéke körében különböző összegekről nyilatkozott, nem cáfolja a Megállapodás létrejöttét. Annak sincs jelentősége, hogy név⁶ ellentmondásosan nyilatkozott arról, hogy a szerződések megfogalmazásában milyen mértékben vett részt. A bizonyítékok értékelése során az elsőfokú bíróság figyelemmel volt arra is, hogy az alperes több olyan iratot nem csatolt, amely a védekezéséhez kapcsolódik, amelyek között olyan is van, melyben ő maga a szerződő fél. Ebbe a körbe tartozik a cég⁵ Kft., a felperes és az alperes közötti megállapodás is, amely alátámasztja, hogy a felperesnek jogában állt dohány termékeket továbbértékesíteni az alperesnek.

[29] A Megállapodás 1., 2., 3., és 4. pontjában foglalt felperesi kötelezettségek teljesítése megtörtént, amely szintén igazolja a valós ügyleti akaratot. Az 1. és a 2. pontban foglaltak teljesítését, az informatikai átadást alátámasztják a tanú1 által előadottak. A raktárhelyiség átadására vonatkozó 3. pontban foglaltak teljesítését bizonyítja a 2011. március 31-i peres felek között létrejött albérleti szerződés a hely1 utca 2/A. alatti ingatlan 272 m²-es területe vonatkozásában, és azt név⁷ tanúvallomása is egyértelműen alátámasztotta. Abból, hogy a Megállapodás 3. pontjában 2011. március 25-én megkötött bérleti szerződésről van szó, nem vonható le arra következtetés, hogy ne teljesültek volna a 3. pontban foglaltak. A 4. pontban foglaltak teljesítése a nyilvános cégbérlésből megállapítható. Az, hogy ezen telephelyet a Bt. korábban bérelte, nem írja felül azon tényre, hogy az a felperes telephelye volt, amit megszüntetett, amit okirattal igazolt. A Megállapodás 5. pontjában foglaltak is teljesültek, az árukészlet átadását maga az alperes sem vitatta. A Megállapodás 9. pontjában foglaltak megvalósulását az igazságügyi szakértői vélemény egyértelműen alátámasztja.

[30] A fentiekre tekintettel megállapította az elsőfokú bíróság, hogy az alperes a Ptk. 298. § (1) bekezdése alapján köteles a 70.000.000 forint + áfa, azaz bruttó 88.009.000 forint megfizetésére.

[31] A 8. pontban foglalt kötbérfizetési kötelezettséggel kapcsolatban rögzítette, hogy az alperes sem vitatta, hogy 2012. december 31-ét megelőzően már a felperesen kívül másztól is vásárolt árut és a felperestől függetlenül is kötött termékbeszállítói szerződéseket. Eredménytelenül védekezett e körben azzal, hogy a felperes nem volt jogosult továbbértékesíteni az általa beszerzett dohánytermékeket, hiszen a dohánygyártó cégek által küldött válaszok alapján ez az akadály nem állt fenn. Tekintettel arra, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján nem merült fel olyan eset, hogy az alperes a felperesen keresztül szeretett volna beszerezni dohányterméket, ami a felperes oldalán felmerült okból megghiúsult volna, a bankgarancia hiányára is alaptalanul hivatkozott az alperes. A kötbér mérséklése körében figyelembe vette, hogy a felperesi gazdasági érdek – mely név⁶ tanúvallomásából egyértelműen levezethető és alátámasztott – a bankgaranciák fenntartásának költségéhez is

kapcsolódott, a felperes azonban 2012. év végéig nem tartotta fenn ezeket, továbbá figyelembe vette az alperes vagyoni helyzetét is. Nem észlelt felperesi szerződésszegő, teljesítést késleltető magatartást és olyan körülményt sem, amely azt eredményezné, hogy a szerződéskötéskor ne lett volna meg a teljesítés reális alapja. Mindezek alapján a kötbér 50 %-os mérséklését látta indokoltnak.

[32] A peres eljárás megindítása után a számla hiánya már nem akadályozta a kötelezett teljesítésének, a bírósági igényérvényesítés esetén már beáll a fizetési kötelezettség, ha annak feltételei egyébként fennállnak. (BH2007. 295.; BH2002. 355.) Mindezek alapján az elsőfokú bíróság az alperes kamatfizetési kötelezettségét a keresetlevél átvételét követő nappal állapította meg azzal, hogy annak mértéke a Ptk. 301/A. § (2) bekezdésén alapul.

IV.

[33] Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen – tartalma szerint – annak hatályon kívül helyezését és a per megszüntetését, másodlagosan a hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság újabb tárgyalásra és újabb határozat hozatalára történő utasítását kérte. Harmadlagos fellebbezési kérelmében az ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását, míg negyedlegesen annak részbeni megváltoztatását és a kötbérre vonatkozó követelés elutasítását kérte. Ötödleges fellebbezési kérelme a kötbér további mérséklésére irányult. Indítványozta továbbá a per tárgyalásának felfüggesztését a PKKB előtt 3.B.31.078/2018. számon indult, jelenleg a 34-095/2020. számon folyamatban lévő, név1 és név2 vádlottak elleni pótmagánvádas eljárás jogerős befejezéséig.

IV.1.

[34] A felfüggesztés iránti kérelmét arra alapította, hogy a pótmagánvádas eljárás egyik vádpontját érinti a Megállapodás, a pótmagánvádló pedig a felperes. A vádindítvány szerint név2 a szerződés teljesítését illetően megtévesztette név3 Zoltánt és név3 Attilát, míg név1t és név4t rávette, hogy a megtévesztésben közreműködjenek. A megbízásából név1 aláírta a megállapodást. Ha a büntetőügyben a bíróság bűnösnek mondja ki név1t és név2t, akkor elfogadja a felperes állítását, mely szerint a megtévesztését követően, valós üzleti akarat nélkül, a csalás szándékával írták alá a szerződést. A magánvád tényállása esetén a Megállapodás jogszabályba, de felmerülhet az is, hogy a jóerkölcsbe ütközik. Mindennek okán a pótmagánvádas eljárás előkérdését jelenti a perbeli jogvitának.

IV.2.

[35] Az elsődleges fellebbezési kérelme indokául továbbra is hivatkozott arra, hogy a számla kibocsátásának hiányában a követelés időelőttinek tekintendő, ezért a per megszüntetésének van helye a Pp. 130. § (1) bekezdés f) pontja, a 157. § a) pontja és a 251. §-a alapján. A felperes szerződéses kötelezettsége volt a számla kibocsátása, az elsőfokú bíróság ugyanakkor az ezzel kapcsolatos felperesi szerződésszegést nem értékelte. Utalt arra, hogy az elsőfokú eljárás során megkereste a Nemzeti Adó- és Vámhivatalt, amelynek állásfoglalása szerint abban az esetben, ha az Áfa tv. előírásai szerint megvalósul a termékértékesítés, illetve szolgáltatásnyújtás, az értékesítő köteles a számla kiállítására. A felperes maga sem

gondolhatja, hogy teljesítette az egyébként létre sem jött szerződést, hiszen ez esetben jogkövető és „szerződést betartó jogalanyként” kiállította volna a számlát.

IV.3.

[36] A másodlagos fellebbezési kérelme körében arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének jelentős részben nem tett eleget, a bizonyítási kötelezettség kiosztásával kapcsolatos szabályokat megszegte, elmulasztotta név3 Attila és tanú3 szembesítését és a könyvszakértői bizonyítás nem tekinthető törvényesnek. A jogi indokolásról és a bizonyítékok mérlegeléséről szóló rész nem jól áttekinthető, „nem teljesen világos, hogy mi, mit és miért követ, illetve milyen elvek mentén fűzi össze a jogi indokokat” az elsőfokú bíróság. A 7/2013. (III.1.) AB határozatra hivatkozással rögzítette, hogy a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást is megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részére vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja és ennek értékeléséről a határozatában számot adjon. A Pp. 221. § (1) bekezdésén alapuló indokolási kötelezettség megsértése alapot adhat az ítélet 252. § (2) bekezdése alapján történő hatályon kívül helyezésére.

[37] A megállapított tényállás hiányos, mivel abból nem derül ki, hogy a Megállapodást név1 úgy írta-e alá, hogy azt el sem olvasta. név1 nem vitatta, hogy azt aláírta, csupán azt állította, hogy nem a saját akarata és tudata alapján járt el, azt „lényegében 2013 végéig nem is látta.” Az alperesi álláspont tehát az volt, hogy nem volt ügyleti akarata. Tényként rögzíti az elsőfokú bíróság, hogy 2013 év végén adta át név3 Zoltán név1nek a Megállapodást, aki ezt követően mutatta meg név2nak. Nem derül ki az ítéletből, hogy az elsőfokú bíróság álláspontja szerint ez azt jelenti-e, hogy név1 2013-ban látta csak a Megállapodást és nem az aláíráskor.

IV.3.1.

[38] név2 és név3 Zoltán e-mail-váltásának figyelembevétele nem tekinthető törvényesnek. A felperes hivatkozott erre, neki kellett volna bizonyítania, hogy a levelet valóban név2 küldte. A 125. számú végzésben foglalt ezzel kapcsolatos kioktatás nem egyértelmű, nem következetes, sérti a Pp. 3. § (3) bekezdését. A felperes semmilyen bizonyítást nem ajánlott fel. Az ezzel kapcsolatos szakértői bizonyítás az ő érdekében állt. Az elsőfokú bíróság alaptalanul kelt „olyan benyomást”, mintha az alperes elmulasztott volna valamilyen bizonyítást vagy annak indítványozását. Iratellenes továbbá az az ítéleti megállapítás, hogy a felperes a számítógép rendelkezésre bocsátását vállalta, azonban az alperes szakértői vizsgálatot nem kezdeményezett, hiszen a felperes azt adta elő, hogy az e-mailek csak nyomtatott formában állnak rendelkezésre és név3 Zoltán számítógépe már selejtezésre került (2017. október 3-án kelt felperesi irat). név2 a pótmagánvádas eljárás során maga nyilatkozta a tárgyalási jegyzőkönyvben, hogy az e-mailet nem ő küldte, míg jogi képviselője 2017 szeptemberében hamis bizonyíték szolgáltatása miatt feljelentést tett, azt követően, hogy a felperesi jogi képviselő 2017. augusztus 25-én az előkészítő iratához csatolta az e-mail-váltást. Nem derül ki, hogy ezeket a körülményeket hogyan értékelte az elsőfokú bíróság.

[39] Az sem állapítható meg, hogy miért volt fontos, hogy az e-mailt név² küldte-e. Ez azt jelenti-e, hogy az elsőfokú bíróságnak is kétsége van azzal kapcsolatban, hogy név¹ képes volt az alperes akaratának megjelenítésére? Ha azért fontos az e-mail-váltás, mert ebből az árnyékdirektor akaratára, mint alperes ügyleti akaratának kifejezőjére következtetni lehet, akkor ez azt is jelenti, hogy név¹ formális ügyvezető eljárásából nem lehet következtetni az alperes ügyleti akaratára. név³ Zoltán felperesi ügyvezető maga nyilatkozott úgy, hogy írásbeli egyeztetésekre nem volt szükség, mert az érintett személyek irodái egymás mellett voltak. A tanúk részletes előadást tettek arról, hogy kinek a részvételével és milyen hosszan zajlottak az aláírást megelőző tárgyalások. Ilyen körülmények mellett miért volt szükség az e-mail váltásra?

[40] Alperesi érvelés szerint a neki címzett, a bizonyítással kapcsolatos felhívások 80%-a arra vonatkozik, hogy bizonyítsa, valami nem úgy történt, ahogy felperes állítja, így a „cikktrzs átadása nem történt meg”, „forgalom nem realizálódott” stb. Kifogásolta, hogy olyan dolgokra hívta fel az elsőfokú bíróság, melyek bizonyítása – a vitatás ellenében – felperes érdekében áll.

[41] tanú³ tanú és név³ Attila felperesi törvényes képviselő előadásában ellentmondás van, hiszen tanú³ arról számolt be, hogy emlékei szerint név² és név³ Attila közös cégalapításról beszéltek. Ennek ellenére az elsőfokú eljárás során nem szembesítették őket, illetőleg ezzel a 125. sorszámu és a 146. sorszámu bizonyítással kapcsolatos végzés nem foglalkozik.

IV.3.2.

[42] Az alperesi érvek némelyike vonatkozásában az elsőfokú ítélet egyáltalán nem tartalmaz indokolást, vagy ahol van indoklás, ott az elsőfokú bíróság ítélete csupán formális (pl. név⁶ ellentmondásosan nyilatkozik azzal kapcsolatban, hogy milyen mértékben vett részt a Megállapodás kidolgozásában, de az elsőfokú bíróság szerint ez nem jelenti azt, hogy a Megállapodás nem jött létre... ilyen és ehhez hasonló „sommás” megállapítások számos helyen fellelhetőek az ítéletben).

[43] Következésképpen állította a per kezdete óta, hogy a Megállapodás jogi értelemben nem jött létre, azt esetleg alperesi „formális ügyvezető” (idézve az elsőfokú ítéletből) egy papírkupacban aláírhatta nem tudva annak tartalmáról, de egészen 2013 végéig sem alperesi cégnek, sem név¹nek, sem név²nek nem volt ismerete annak tartalmáról. Az elsőfokú bíróság részletesen foglalkozik a Megállapodás I. és II. létrejöttének cáfolatával, ugyanakkor nem ad érdemi indokolást azon érvekre, amelyek a Megállapodás létrejöttét cáfolják. Így nem mérlegelte, hogy a felperes nem szerepeltette a könyveiben a Megállapodás alapján fennálló követelését; számlát arról nem állított ki; az állítólagos tartozás ellenére 2014-ig aktívan kereskedett az alperesi társasággal, azonban saját követelését nem számította be az alperesi számlakövetelésekkel szemben; 2012 és 2014 között írásban nem kifogásolta, hogy nem közvetetten rajta keresztül történik az alperesi árubeszerzés és a Megállapodás alapján állítólag őt illető vételárat/kötbért sem követelte.

[44] Nem tér ki arra sem az elsőfokú ítélet, hogy név3 Attila úgy nyilatkozik, hogy név2-ékkal nem került tisztázásra a jutalék (42.228/2015/31. sz. jkv. 18. oldal), ennek ellenére a felperes utóbb csatolt egy jutalékra vonatkozó írásbeli megállapodást, amit név3 Attila írt alá (2017. október 17-i felperesi előkészítő irat F/1. sz. melléklete). név2 az iratok között található pótmagánvádas ügy jegyzőkönyvében kifejezetten vitatja, hogy aláírta volna a felperes által hivatkozott jutalékmegállapodást, az elsőfokú bíróság azt mégis elfogadja valónak. név6 tanú – aki mindkét félnek könyvelt – a forgalom 0,6%-át kitevő jutalékról nyilatkozott, amely eltér a felperes által csatolt írásbeli jutalékszerződéstől, továbbá bizonytalan előadást tett arról, hogy van-e tudomása írásbeli jutalékszerződésről. Ezek után érthetetlen, hogy az elsőfokú bíróság miért vont ténykövetkeztetést arra, hogy a felperes által csatolt jutalékszerződés volt hatályban felek között.

[45] Az elsőfokú bíróság a fentiekén túl nem tárta fel a Megállapodás állítólagos létrejöttének körülményeit, így azt sem, hogy ki vett részt a tárgyalásain. Azt sem mérlegeli, hogy az eredeti kereset 29.000.000 forint vételár és 900.000 forint kötbér megfizetésére irányult, továbbá a másodlagos és harmadlagos keresetet arra az esetre került előterjesztésre, ha a megállapodás mégsem jött volna létre. Az sem derül ki, hogy miért adta el a felperes a jól jövedelmező dohány üzletágot. tanú4 könyvvizsgáló nyilatkozatáról annyit mond az ítélet, hogy a tanúvallomása bizonytalan és érzelmi töltetek vannak benne, azonban nem tudni, hogy abból mi következik.

IV.3.3.

[46] Az elsőfokú bíróság nem foglalkozik azokkal az alperesi érvekkel sem, hogy a büntetőeljárás során a felperesi képviselők, tanúk a jelen perhez képest eltérő nyilatkozatokat tesznek, melyek a szavahihetőségük és a Megállapodás létrejöttének körülményei körében értékelést kellett volna, hogy nyerjenek. név2 a büntetőügyben kifejezetten nyilatkozik, hogy a jutalékszerződést ő nem írta alá. A pótmagánvádas ügy 69. sz. jegyzőkönyvének 12. és 13. oldalán felperesi ügyvezető elmondja, miszerint amikor a Bt. „beolvadt” a felperesbe, akkor jelentős árukészletet is bevitt oda. Erről azonban semmilyen szerződés nem készült, csak – felperesi ügyvezető szavaival – a számla maga volt a szerződés, melyet egyébként a felperes több év alatt fizetett ki a Bt.-nek. Vagyis a felperes azt állítja, hogy a jutalékszerződés létrejött írásban, de a százmilliós nagyságrendű árukészletről semmilyen szerződés nem volt, csak számla. Ez is olyan körülmény, ami „cáfolhatja”, hogy a felperes által csatolt írásbeli jutalékszerződés volt hatályban a Bt. és felperes között.

[47] név3 Attila tanú a pótmagánvádas ügy 69. sz. jegyzőkönyvének 21. oldalán nyilatkozik, hogy „2005 előtthöz képest, miután név2 dohányüzletág vezető lett a felperesnél, nagyságrendileg többszörösére növekedett az árbevétel a dohányüzletág területén.” név3 Zoltán pedig elmondja, hogy a banki megítélésük miatt ez sokat számított, és ha hirtelen változás van a mérlegben, akkor kiürült volna a felperes hitelkerete. Mindezek alátámasztják azon alperesi védekezést, miszerint a rendezett kiválás a név3-testvérek kérése volt annak érdekében, hogy felperes bevételei a dohány üzletágból az új cég alapítását követően ne

zuhanjanak drasztikus mértékben, mert ez akár a felperes működtetéséhez szükséges forgóeszköz-hitelek felmondásához is vezethetett volna.

[48] név2 miért lett volna érdekelt abban, hogy a megbízásából név1 aláírja a Megállapodást (a vádindítványból idézve). A dohány üzletág működtetése, profitábilissá tétele elsősorban szellemi tőke, know-how, ismeretség kérdése. Miért ment volna bele név2 irányítása mellett, utasítására név1 abba, hogy ne csak pénzért átvegye a felperesnél név2 távozása miatt feleslegessé váló dohánykészletet az alperes a felperestől, hanem még vételárat is fizessen azért a tudásért, amivel egyébként ő maga rendelkezik?

[49] Nem tér ki arra sem az elsőfokú ítélet, hogy a felperes a per első felében következetesen azt hangoztatta és arra utalt, hogy név1 teljesértékű és felelős ügyvezetőként írta alá a perbeli Megállapodást, majd a pótmagánvádlóként előterjesztett vádindítványban már előadja, hogy név2 volt jogosult mindenről érdemben dönten.

[50] Az alperesi cég a felperes felé jelentős árukészlet ellenértékét fizette meg. Ha a Megállapodás aláírásakor sem volt szándéka a vételárat kifizetni, akkor 2013 végéig miért fizetett ki háromszázmillió forintnyi árukészletet, ami közel ötszöröse a vételárnak? A pótmagánvádas ügy 69. sz. jkv. 20. oldalának alján név3 Attila tanú szó szerint azt mondja, hogy ő az üzletág átadás-átvételbe nem folyt bele és azután, hogy név2 közölte, hogy kiszervezi az üzletágot, elegendte a dolgot. Elmondja azt is, hogy ezután nem beszélt név2-ral a kiszervezés feltételeiről és áráról. Hozzáteszi ugyanezen jkv. 21. oldalán, hogy ő nem tárgyalt név1-nal. Ehhez képest az elsőfokú eljárás során csatolt eredeti vádindítvány szerint – melyet a felperes akkori ügyvezetője is aláírt – egy éven át tartottak a tárgyalások a név3-testvérek és név2 között, és a név3 Zoltán és név2 közötti tárgyalásokon név1 és név3 Attila is részt vett. Vagyis felperes állítása ellentétben van név3 Attila nyilatkozatával.

[51] Sérelmezte azt is, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása szerint név6 elmondásaiban mind az üzletág értéke, mind a perbeli Megállapodás megfogalmazása vonatkozásában ellentmondás van, de ettől még a Megállapodás létrejött.

[52] Azt nem állította soha, hogy a fent részletezett ellentmondások eldöntik a pert, vagy önmagukban megdöntik a Megállapodás létrejöttét, azonban azok olyan ellentmondások, melyeket az elsőfokú bíróságnak egymáshoz képest és összességükben (és nem csak önmagukban) mérlegelnie kellett volna. Ha a mérlegelést teljeskörűen elvégző bíróság „egymás alá teszi a felperesi ellentmondások listáját”, akkor azok összességében már számottevő kétségeket támasztanak a felperesi állítások megalapozottsága és a Megállapodás létrejötte tekintetében.

[53] Az elsőfokú ítélet szerint a Megállapodás létrejöttét alátámasztja a felperesi teljesítés, ugyanakkor nem érthető, „hogy valójában mit is vett volna 70 millió forintért.” név2 vitte be a felperesbe a saját vevőállományát és kapcsolatrendszerét, és így indult be a dohánykereskedelem mint önálló üzletág a felperesnél. 2010-ben úgy döntött, hogy kiszáll. Úgy tűnik, mintha vett volna egy olyan üzletágot, amelyhez a teljes szellemi háttérrel, ügyfélkörrel, forgalmat biztosította. Az árukészlet ellenértékét név6 tanúvallomása szerint külön kifizette. A felperesi cégvezetés tagjai a Megállapodás részleteivel nincsenek tisztában, amit szintén nem értékelt a bíróság.

[54] tanú1 tanúvallomásánál nem került értékelésre, hogy korábban felperesi alkalmazott, majd a felperessel szerződéses jogviszonyban álló tanú volt.

[55] A cikktörzs nem kerülhetett átadásra, mert az alperesnél teljesen újfajta informatikai rendszer volt, ahol új cikktörzset képzett.

[56] A vevőállomány tekintetében nem vitás, hogy az adatbázis feltöltésre került az alperesi informatikai rendszerbe. Ez azonban nem a Megállapodás alapján történt. A vevőállomány döntő része azonos volt azzal, amit név2 bocsátott a felperes rendelkezésére, a fennmaradó rész pedig az ő munkájának az eredménye.

[57] A raktár átadása, bérlete tekintetében nem tér ki arra az elsőfokú ítélet, hogy miért bérelt volna egy raktárhelyiséget, ha egyébként a felperes által csatolt szerződés szerint már rendelkezésére állt egy. Ha valóban létrejött a Megállapodás alapján kötött bérleti szerződés, hogyan lehetséges, hogy néhány hónap számlázás után ebből jogkövetkezmény nélkül szabadult?

[58] A bérleti szerződés 2011. március 31-én kelt, de április 1-jétől már jövedéki engedéllyel rendelkezett, ami lehetetlen, az igénylés feltétele a bérleti szerződés csatolása. Az elsőfok azzal „intézi el”, hogy a szerződés keletkezése nyilvánvaló elírás. Miért érte volna meg a számára, hogy havi közel 600 ezer forintért kivegyen egy raktárhelyiséget a felperestől és a bérleti díjon felül még vételárat is fizessen ezért a lehetőségért?

[59] A telephely átadásával kapcsolatosan nem értékeli az elsőfokú bíróság, hogy korábban a telephelyet teljes egészében a Bt. bérelte. 2005. után módosították a szerződést és a bérlet részét átengedte a felperesnek a dohány üzletág létrehozása érdekében. Előadta az elsőfokú eljárás során, hogy a telephelyet nem a perbeli Megállapodás alapján adta át a felperes, név2 csupán visszakapta azt a bérlemény részt, amit korábban a Bt. bérelt. Az F/13. szám alatt csatolt iratban sem szól a felperes semmilyen állítólagos megállapodásról, azt írja az adóhatóságnak, hogy a jövedéki engedély feleslegessé vált.

IV.5.

[60] A felperes hivatkozott a BDT2016. 3544. sz. eseti döntésre, miszerint a cégképviselő saját fenntartásainak, akaratának nincs jelentősége, ha a nyilatkozata egyébként megfelel a cég ügyleti akaratának, de a cég ügyleti akaratára mindenképpen valamilyen külső személy akaratnyilvánításán keresztül lehet következtetni. Vagyis, ha abból indulunk ki, hogy az elsőfokú bíróság ténymegállapítást tesz arra ítéletének 4. oldalán, hogy név1 (a Megállapodás alperesi aláírója) formális ügyvezető volt, elolvasás nélkül írt alá egyszerre több iratot, valamint az elsőfokú ítélet több helyen utal arra, hogy név2 volt alperesi társaság „árnyék direktora”, akkor abból következik, hogy név1 nem jeleníthette meg alperes ügyleti akaratát, hanem – kiindulva az elsőfokú ítéletből – az alperesi ügyleti akaratról, alperes működéséről csak az elsőfokú bíróság szerint háttérben álló név2 dönthetett. Ha viszont így van, akkor felperesnek azt kellett volna bizonyítania az elsőfokú eljárás során, hogy név2 – mintegy megjelenítendő az alperesi ügyleti akaratot – meg akarta kötni a perbeli Megállapodást. Erre nézve viszont nincs adat. Mindeközben a felperes pótmagánvádlóként azzal vádolja név2t, hogy ő, aki elvileg az alperesi ügyleti akaratot jelenítette meg ténylegesen, csaló volt, akinek eleve nem is volt szándékában semmilyen vételárat fizetni a dohány üzletágért. Az elsőfokú ítéletben továbbá tényként került rögzítésre, hogy név2 volt alperes „árnyék direktora”, és a felperes menedzsmentje alapvetően név2ral folytatta a Megállapodás előtti tárgyalásokat, azonban nem tér ki arra, hogy ehhez képest hogyan lehetséges, hogy a Megállapodást először csak 2013-ban látta.

IV.6.

[61] Az elsőfokú bíróságnak a könyvszakértői vélemény vonatkozásában a Pp. 182. § (3) bekezdése szerint kellett volna eljárnia, amit nem tett meg. Kifogásolta, hogy a szakértő és a felperesi jogi képviselő igazolhatóan találkoztak a bírósági tárgyalótermen kívül, az alperesi jogi képviselő értesítése nélkül. A szakvélemény a felperes olyan üzleti titkot képező adatsorain, adatsor-kivonatain stb. alapul, melyeket nem ismerhetett meg.

[62] A szakvélemény 38. oldalán írtak alátámasztják azt az állítást, hogy a dohány üzletág értékét név2 személye, kapcsolattrendszere adta, amelyhez képest felmerül, hogy név2 miért vásárolta volna meg saját magától a dohány üzletágot 70 000 000 forintért.

[63] A szakvélemény 63. oldalára utalással rámutatott, hogy „a mai napig nem világos”, hogy a felperes hogyan értékeli könyveiben a Megállapodás alapján fennálló követelését, esetleg azt veszteségként leírta-e már.

[64] A szakvélemény 67. oldalán felsorolt cégek vonatkozásában semmi sem igazolja, hogy tudott volna azoktól a felperesen keresztül árut rendelni. Ezt a felperesnek kellett volna bizonyítania, amelyet megtehetett volna az összes érintett cég vonatkozásában szerződés csatolásával.

[65] Fenntartotta a Ptk. 246. §-ára hivatkozással, hogy nem köteles kötbért fizetni, mivel nem felelős a beszerzési kötelezettsége nem teljeskörű teljesítéséért, hiszen bankgarancia és adóraktár hiányában a felperes nem volt jogosult a dohánytermékek továbbértékesítésére.

[66] A kötbér további mérséklése azért indokolt, mert a felperes 2012-re semmilyen költséget nem igazolt.

V.

[67] A felperes fellebbezési ellenkéreme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

[68] Álláspontja szerint alaptalan az alperes azon kifogása, hogy az ítélet nem jól áttekinthető, mivel abból nem derül ki, hogy konkrétan milyen okból kifogásolja az áttekinthetőséget. Az alperes érvelésével szemben nincs jelentősége annak, hogy név1 tudattartalma miként alakult az aláírás során, mivel nem a képviselő, hanem az általa képviselt gazdasági társaság jogi szándéka a releváns. Következtes a bírói gyakorlat abban, hogy a jogi személyiségű társaság nem hivatkozhat arra, hogy az ügyvezető személyében olyan ügyleti hiba (pl. valamilyen belső megállapodás alapján korlátozott volt a képviseleti joga, nem nézte meg mit ír alá) áll fenn, amely a jognyilatkozatot semmissé vagy nemlétezővé teszi. Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy Megállapodás a Pp. 196. § (1) bekezdésének d) pontja szerinti teljes bizonyító erejű magánokiratnak minősül. Az ítélet indokolásának a per eldöntése szempontjából lényeges tényeket kell tartalmaznia, az alperes által hiányolt ténymegállapításnak pedig semmi jelentősége nincsen, ezért azt az indokolásban sem kell feltüntetni. Ugyanezen okból semmi jelentősége nincs annak, hogy név2 2013 előtt látta-e a Megállapodást, az alperes ezt nem is indokolja. Iratellenesen állítja továbbá, hogy az ítélet szerint név1 csak 2013 végén látta a Megállapodást, mivel ilyen megállapítást az elsőfokú bíróság nem tett. Mindezek alapján tehát a tényállás nem hiányos, mert az irreleváns, jelentőséggel nem bíró tények nem tartoznak az ítélet indokolási részére.

[69] Indokolatlan a per tárgyának a felfüggesztése, mivel a pótmagánvádas büntetőeljárásban a vádlottak büntetőjogi felelősségének kimondása sem tenné a Megállapodást létre nem jötté, illetőleg érvénytelenné. Az alperes egyébként sem hivatkozott a szerződés érvénytelenségére.

[70] Az név2 és név3 Zoltán közötti elektronikus levélváltás már önmagában okirati bizonyíték, ezért amennyiben annak eredetiségét vitatja az alperes, akkor az ezzel kapcsolatos bizonyítási kötelezettség nyilván őt terheli. Vélelem szól amellet, hogy az nem bűncselekmény útján jött létre, azaz nem hamis. Valótlan, hogy az elsőfokú bíróság az e körben tett feljelentést nem értékelte, hiszen kitért arra, hogy az nem vezetett eredményre. Mindezek okán az e-mailváltás bizonyítékként felhasználható volt, mindazonáltal azt az elsőfokú bíróság nem tekintette perdöntőnek, amely az indokolásból egyértelműen kitűnik.

[71] Az alperes nem érti, illetve nem akarja érteni, hogy mi volt a Megállapodás tárgya, az azonban annak tartalmából egyértelműen kitűnik, a felperesi társaság dohány üzletága. Az aláírt, az eladó részéről szerződésszerűen teljesített szerződéssel szemben súlytalanok azok az alperesi értetlenkedésének, amelyek valójában a szerződés megkötésének üzleti észszerűségét kívánják megkérdőjelezni.

[72] Az alperes nem fejtette ki, hogy a Megállapodás kapcsán milyen részletekre nem emlékszik név³ Zoltán és annak milyen jelentősége van a jogvita eldöntése szempontjából. Érthetetlen, de minden gazdasági racionalitást is nélkülöző elképzelés az alperes részéről az, hogy az adásvételi szerződés által átruházott teljes üzletág valójában név² magánvagyonára lenne, ami neki alanyi jogon jár.

[73] Az ingatlanra kötött bérleti szerződés kapcsán felvetett alperesi kifogások szintén alaptalanok, ez esetben újfent az a helyzet, hogy az okiratokkal bizonyított tényeket – az adott esetben éppen a bérleti szerződés tényét – valamilyen homályos, az általa egészségesnek tartott üzleti logikával ellenkező magyarázattal támad. A bíróságnak nem feladata, hogy az okirattal igazolt, megnyugtatóan bizonyított tények körében extra mérlegelést is végezzen, mindezt úgy, hogy a perben bizonyítandó lényeges tény a Megállapodás felperesi teljesítése, amelyet a bérleti szerződés kapcsán a csatolt okiratok maradéktalanul alátámasztanak.

[74] Az igény alaposságát, illetőleg érvényesíthetőségét nem a számla kiállítása alapozza meg, amely a bírói gyakorlatban is egyértelmű. Amennyiben a számlázás elmaradása esetlegesen jogszerűtlen is lenne, annak nem az a következménye, hogy a másik félnek nem kell teljesítenie.

[75] Az alperes fellebbezésében azt is kifejtette, hogy hiába volt név¹ szabályszerűen kinevezett és bejegyzett, önálló aláírási joggal rendelkező ügyvezető, valójában nem ez számított, hanem név² mint „háttérember” tényleges akarata. A régi Gt. 29. § (1) bekezdésére utalással rámutatott, hogy a képviseleti jog korlátozása, megosztása harmadik személyekkel szemben nem hatályos. A társaság utóbb nem hivatkozhat arra, hogy a képviselőnek nem volt jogosultsága kinyilvánítani a társaság ügyleti akaratát. Ha név¹ csak név² tudomásával, jóváhagyásával volt jogosult megkötni (aláírni) egy szerződést, ez a belső korlátozás harmadik személyekkel szemben nem hatályos, erre utóbb hivatkozni nyilvánvalóan alaptalan.

[76] Az alperes érvelése szerint azért nem felelős a szerződésszegésért, mert azt a felperes okozta a bankgaranciák fenn nem tartásával. A bankgaranciák megszűnése azonban nem ok, hanem okozat. Azért nem hosszabbította meg ezeket a biztosítékokat, mert már 2012 januárjának első napjaiban látszott, hogy az alperes nem rendel tőle árut. A bankgaranciák meghosszabbításának elmaradása az adott helyzetben elvárható, észszerű és indokolt lépés

volt. Semmilyen peradat nincsen továbbá arra, hogy az alperes ezek hiánya miatt nem tudott beszerezni árut 2012-ben, így arra sem, hogy az alperesi szerződésszegés oka a felperes mulasztása. Amennyiben importártut vásárolt, azt olyan kereskedőtől tette, aki maga „belföldiesítette” az árut, ezért adóraktárra nem volt szüksége. A kötbér jellegéből adódóan minimum kárátalányként funkcionál, annak összege erejéig semmilyen kárt bizonyítani nem kell, melyre tekintettel alaptalan kifogásolja az alperes, hogy a bíróság nem tisztázta tételesen, hogy mik voltak a kötbérikötés üzleti indokálul szolgáló költségek.

[77] Az elsőfokú bíróság helyesen és okszerűen értékelte tanú3 tanúvallomását. Az alperes a könyvszakértői vélemény érdemét érintően kifogást nem tett. Konkrét tényállítás hiányában nem világos, hogy milyen okból sérelmezi a Pp. 182. § (3) bekezdésének megsértését. Hivatkozik az általa meg nem ismerhető üzleti adatokra is, azonban nem fejti ki, hogy a szakvélemény mely pontja és milyen okból nem ellenőrizhető az ismeretek hiányában.

[78] Az állítólagos felperesi ellentmondások értékelésének hiányával kapcsolatban kifejtette, nem követelmény az ítélettel szemben, hogy szó szerint minden körülményre és tényre, illetve a perben elhangzott nyilatkozatra részletes indokolás tartalmazzon. Ez a kíváncsiság csak a per eldöntése szempontjából releváns tényekre vonatkozik. Nincs jelentősége ezért annak, hogy milyen okból nem szerepel a perbeli követelés a felperesi könyvekben, mivel a számvitel szabályának esetleges megsértése semmilyen polgári jogi relevanciával nem bír. Ugyanígy annak sincs jelentősége, hogy pontosan milyen körülmények között írták alá felek a perbeli szerződést, hiszen az alperes által hivatkozott súlytalan mellékkörülmények nem változtatnak azon, hogy az létrejött és a felperesi oldalról teljesítésre is került, az alperes pedig a teljesítést elfogadta. Az, hogy az alperes szerint üzletileg nem volt észszerű a szerződés létrejötte, még nem eredményezi, hogy a túlnyomórészt okirati úton bizonyított Megállapodás megkötése és a felperesi teljesítést alátámasztó tények kétségesé válnak.

VI.

[79] Az elsőfokú ítéletnek jogerőre emelkedett a keresetet részben alutasító rendelkezése, ezért azt az ítéltábla nem érintette.

VII.

[80] A fellebbezés nem alapos.

VIII.

[81] Az ítéltábla mindenekelőtt rögzíti, hogy nem látta indokoltnak a per tárgyalásának felfüggesztését. A felperes hivatkozása szerint a jelen jogvita eldöntése a megjelölt pótmagánvádas büntetőeljárásban hozandó döntés elbírálásától függ. A büntetőeljárás tárgyának – azaz annak, hogy név2 és név1 csalást követtek-e el – azonban nincs relevanciája. Helyesen utalt arra a felperes a fellebbezési ellenkérelmében, hogy a perben a Megállapodás létrejöttét kellett vizsgálni és abból, hogy esetlegesen úgy kötötte meg az alperes a

Megállapodást, hogy azt nem akarta teljesíteni, nem következik, hogy az nem jött létre. Ha ugyanis a fél úgy szerződik, hogy a saját ellenszolgáltatását nem akarja teljesíteni, az egyoldalú színlelésnek minősül, amely sem a szerződés létrejöttét, sem az érvényességét nem érinti. A Pp. 4. § (1) bekezdése szerint a büntetőeljárásban megállapított tényállás egyébként sem köti a bíróságot. Minderre tekintettel az alperes felfüggesztésére irányuló indítványa nem foghatott helyt.

IX.

[82] A fellebbezés hatályon kívül helyezésre is irányult, az ítéltábla a fentieket követően ezt az indítványt vizsgálta, mert ennek megalapozottsága az érdemi felülbírálatot kizárná. Az alperes az indokolási kötelezettség megsértése és az e-mail-váltással kapcsolatos bizonyítási teher téves kiosztását sérelmezte ebben a körben. Alaptalanul és iratellenesen állította azonban a fellebbezésében, hogy az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének nem tett eleget, így az ítélet felülbírálatra alkalmatlan. Az ítélet az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást tartalmazza és a Ptk. vonatkozó rendelkezéseinek ismertetése mellett részletesen kifejti jogi álláspontját az érdemi döntése körében, így a határozat indokolása nem tekinthető formálisnak. Rámutat e körben az ítéltábla, hogy a bíróságot terhelő indokolási kötelezettségből egyébként sem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenkénti megcáfolásának kötelezettsége, különösen nem a szubjektív elvárásaikat is kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása [1051/2019. (XI.10.) AB határozat, 3169/2019. (VII.10.) AB határozat].

[83] Az e-mail-váltással kapcsolatos bizonyítási kötelezettségről ugyanakkor valóban tévesen foglalt állást az elsőfokú bíróság, mivel az név2nak tulajdonított e-mail valódiságának bizonyítása a Pp. 164. § (1) bekezdése értelmében a felperes érdekében állt. Helyesen mutatott rá az alperes a fellebbezésben, hogy a felperes e körben semmilyen bizonyítást nem ajánlott fel és téves az elsőfokú bíróság azon megállapítása, hogy a felperes vállalta a számítógépe rendelkezésre bocsátását, mivel a 2017. október 3-i beadványban éppen azt adta elő, hogy az már selejtezésre került.

[84] Figyelemmel arra, hogy a rendelkezésre álló adatok szerint – az alperes tagadására tekintettel – nem állapítható meg az név2nak tulajdonított e-mail valódisága, az ítéltábla mellőzi az elsőfokú ítélet tényállásából és jogi indokolásából az azzal kapcsolatos megállapításokat. Mindez azonban a később kifejtettekre és arra figyelemmel, hogy azt az elsőfokú bíróság sem tekintette perdöntő bizonyítéknak, nem akadályozza a határozat érdemi felülbírálatának.

[85] Az e-mail-váltással kapcsolatos bizonyítási teher kivételével alaptalanul sérelmezte az alperes a bizonyítási kötelezettség kiosztását, mivel az elsőfokú bíróság nem azért állapította meg a Megállapodás létrejöttét, azon belül a cikktörzs átadását, illetőleg a megjelölt forgalom realizálódását, mert annak hiányát az alperes nem bizonyította, hanem azért, mert azokat a felperes bizonyította. Semmilyen hátrány nem érte tehát az e körben sérelmezett, 125. sorszámú végzéssel összefüggésben, az elsőfokú bíróság az e-mail-váltás kivételével kizárólag olyan tényeket fogadott el valóbnak, amelynek bizonyítása a felperes érdekében állt,

amelyeket a felperes bizonyított is és amely tények fenn nem állása bizonyítottságának hiányát nem róta az alperes terhére.

[86] A fentiekre tekintettel az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálatának nem volt akadálya.

X.

[87] Az elsőfokú bíróság a releváns tényeket a fentiekben említett e-mail-váltás kivételével helyesen állapította meg, a fellebbezéssel érintett körben az érdemi döntésével az ítéltábla egyetért, míg annak jogi indokait részben osztotta.

X.1.

[88] Helytállóan indult ki abból az elsőfokú bíróság, hogy az alperes védekezésére tekintettel a Megállapodás létrejöttét kell elsődlegesen vizsgálni, ezt követően a felperes teljesítését, majd a vételár, illetve a kötbér fizetési kötelezettség feltételeinek fennállását.

[89] Helyesen állapította meg azt is, hogy a felek törvényes képviselői az ügyleti akarat kifejezésére jogosultak voltak. Helyesen rögzítette az e-mail-váltás kivételével a Megállapodás létrejöttét alátámasztó bizonyítékokat is. Az ítéltábla álláspontja szerint azonban az alperesnek a Megállapodás létre nem jöttére alapuló védekezése ettől függetlenül nem vezethetett eredményre, és ezzel kapcsolatosan nem osztotta maradéktalanul az elsőfokú bíróság által a szerződés létrejöttével kapcsolatosan kifejtett jogi indokokat sem.

[90] A Ptk. 205. § (1) bekezdése értelmében a szerződés a felek akaratának kölcsönös és egybehangzó kifejezésével jön létre. A (2) bekezdés alapján a szerződés létrejöttéhez a feleknek a lényeges és a bármelyikük által lényegesnek minősített kérdésekben való megállapodása szükséges. A Ptk. 216. § (1) bekezdése szerint szerződést jogszabály ellenkező rendelkezése hiányában akár szóban, akár írásban lehet kötni. A szerződési akaratot ráutaló magatartással is kifejezésre lehet juttatni.

[91] Az adott esetben az alperes ellenkérelme (2015. október 12-én kelt beadvány) alapján a felperes tulajdonosainak és a dohány üzletágot a felperesnél ténylegesen működtető személyeknek a célja az volt, hogy az üzletág egy újonnan létrehozott cég keretei között működjön tovább. Ez az elképzelés nem vitásan megvalósult, az új cég az alperes lett. Azt, hogy az üzletágot a felek forgalomképesnek tekintették igazolja, hogy a Bt. és a felperes között az alperes előadása szerint már létrejött egy erre vonatkozó megállapodás (Megállapodás I.). E körben konkrétan azt adta elő az alperes, hogy a Megállapodás I. alapján rendelkezésre bocsátotta a vevőállományt, az árukészletét, valamint az alkalmazottait az üzemi eredmény 70 %-a fejében (2015. október 12-én kelt beadvány 1.2.1. pont). Az alperes által hivatkozott Megállapodás II. tárgya is a vevőállomány, információk, cikkállomány, a hely1 utcai bérlemény bérleti joga, valamint az volt, hogy a felperesen keresztül történik a

dohánytermék beszerzése, és érintette az árukészletet is(2015. október 12-én kelt beadvány 1.2.2. pont). További saját előadása, hogy „név2 vállalta, hogy nem viszi magával a dohányüzletág működtetéséhez szükséges vevőállományt, információkat stb., hanem ezt az egész üzletágot egy új, közös cégbe (alperesbe) teszik át.” (2015. október 12-én kelt beadvány 1.2.2. pont).

[92] Itt utal arra az ítéltábla, hogy az alperes eredménytelenül hivatkozott a fellebbezésében a tényállás hiányosságára vonatkozóan az aláírás körülményeit illetően, hiszen arra a fentiek szerint nem is tudott nyilatkozni, bizonyítandó tényállítása tehát nem volt, melyből az is okszerűen következik, hogy a megjelölt hiányosság ténylegesen nem áll fenn. Nyilvánvalóan alaptalan az a fellebbezési hivatkozás is, hogy a törvényes képviselője „lényegében” nem látta a Megállapodást 2013 végéig, hiszen azon nem vitásan szerepel az aláírása és azt az alperes sem állította, hogy az aláírásra a keltezésétől eltérő időpontban került sor. Annak sincs jelentősége, hogy név2 mikor látta a Megállapodást, hiszen annak lényegi elemeit maga egyeztetette le az ellenkérelem szerint (2015. október 12-én kelt beadvány 1.2.2. pont).

[93] Nem jelölte meg ugyanakkor az alperes azon állításának jogalapját, mely szerint az üzletágról név2 saját személyében lett volna jogosult rendelkezni. Ennek nyilvánvalóan ellentmond az is, hogy előadása szerint korábban, a Megállapodás I. alapján a Bt. volt az átruházó fél, amely ellenértékként jutalékra volt jogosult.

[94] A fentiek alapján az alperesi ellenkérelem tényállításaiból önmagában megállapítható, hogy a dohány üzletág átadásán mit értettek a felek, hiszen a hivatkozott Megállapodás I.-nek és Megállapodás II.-nek is ez volt a tárgya. Nem foghatott helyt ezért a fellebbezés azon kifogása, hogy „az alperes még mindig nem érti, hogy valójában mit is vett volna 70 millió forintért”. A felperes által csatolt írásba foglalt Megállapodás tárgya tehát lényegében megegyezik a Megállapodás II. alperes által állított tartalmával. A felek előadása között csak abban volt eltérés, hogy kikötöttek-e ellenértéket, arra nézve volt-e üzleti akaratuk.

[95] Mindebből az is következik, hogy a dohány üzletág átadás-átvétele tekintetében a felek akaratára kölcsönös és egybehangzó volt, amely önmagában kizárja azt az alperesi állítást, hogy a Megállapodás a maga egészében nem jött létre a felek között.

X.2.

[96] Az alperes szerint ellenszolgáltatás fizetésére nem volt köteles. Nem vitatta az ezt tartalmazó okirat aláírását, de azt állította, hogy az aláírás nem állt szándékában, nem tudta, hogy mit ír alá. Az ellenkérelemben szerint "a korábbi alperesi ügyvezető még arra sem tud nyilatkozni, hogy mikor került elé ez a papír és mikor írhatta alá azt. [...] egy évben akár több alkalommal is járt alperes könyvelőjénél (aki történetesen felperes könyvelője is volt) és vélhetően itt kerülhetett a számos aláírandó papír közé ez a megállapodás is anélkül azonban, hogy arra korábbi alperesi ügyvezetőt bárki figyelmeztette volna. [...] De még ez is csak feltételezés." (2015. október 12-én kelt beadvány 1.1. pont).

[97] A Ptk. 210. § (1) bekezdése értelmében, aki a szerződés megkötésekor valamely lényeges körülmény tekintetében tévedésben volt, akkor a szerződéses nyilatkozatát tévedés címén megtámadhatja, ha tévedését a másik fél okozta, vagy felismerhette. Szándékos tévedésbe ejtés esetén a megtámadás jogcíme a megtévesztés lehet [Ptk. 210. § (4) bekezdés].

[98] A fentiekből következően az a védekezés, hogy a szerződést aláíró törvényes képviselő ténylegesen azt sem tudta, hogy mit ír alá, mi az okirat tartalma, akkor bírt volna jelentőséggel, ha ebben a körben az alperes nem csak feltételez valamit, hanem kifejezett tényállítást tesz és annak tartalmától függően a szerződést akár tévedés, akár megtévesztés címén megtámadja. Ekkor kellett, illetve lehetett volna a perben az alperes akarati hibáját érdemben vizsgálni, mivel egy eredményes megtámadás esetén a szerződés a megkötésének időpontjától érvénytelen és arra jogot alapítani nem lehet. Önmagában az arra való hivatkozás, hogy az alperes ügyvezetője nem tudta mit ír alá, vagyis nem járt el kellő körültekintéssel, nem vezethet a szerződés létre nem jöttének megállapításához és ennek alapján a kereset elutasításához.

[99] Ahogy arra a felperes helytállóan rámutatott a fellebbezési ellenkérelmében, a gazdasági társaságokról szóló, a Megállapodás megkötésekor hatályos 2006. évi IV. törvény (Gt.) 29. § (1) bekezdése értelmében a gazdasági társaságot törvényes képviselőként a vezető tisztségviselők képviselik harmadik személyekkel szemben. A képviseleti jog korlátozása harmadik személyekkel szemben nem hatályos. A (3) bekezdés alapján a gazdasági társaságot a társaság vezető tisztségviselője, valamint cégvezetője (32. §) írásban cégjegyzés útján képviseli. A 30. § (2) bekezdése szerint a vezető tisztségviselők a gazdasági társaság ügyvezetését az ilyen tisztséget betöltő személyektől általában elvárható gondossággal – és ha e törvény kivételt nem tesz -, a gazdasági társaság érdekeinek elsődlegessége alapján kötelesek ellátni. A vezető tisztségviselők a polgári jog általános szabályai szerint felelnek a gazdasági társasággal szemben a jogszabályok, a társasági szerződés, illetve a gazdasági társaság legfőbb szerve által hozott határozatok, illetve ügyvezetési kötelezettségeik felróható megszegésével a társaságnak okozott károkért.

[100] A fentiek együttes értelmezéséből következően – ha az alperes állítása szerint – név1 úgy írt alá, vagyis írásban, cégjegyzés útján úgy képviselte, hogy nem volt tisztában az aláírt okirat tartalmával, akkor nem a tőle általában elvárható gondossággal járt el. Eljárása az alperes eljárásának, nyilatkozata az alperes nyilatkozatának minősül és a Ptk. 4. § (4) bekezdése kizárja azt, hogy valaki saját felróható magatartására előnyök szerzése végett hivatkozzon. Ebből következően nem vezethet a kereset elutasításához az alperes azon hivatkozása, hogy a szerződés aláírásakor nem volt tisztában annak a tartalmával és ezért a szerződés létre sem jött és alaptalan az alperes azon fellebbezési hivatkozása is, hogy a felperesnek név2 ügyleti akaratát kellett volna bizonyítania. Különös tekintettel arra is, hogy semmilyen arra utaló adat nem merült fel a perben, hogy név1 bármikor szembehelyezkedett volna név2 akaratával. Mindezekre tekintettel az ítéltábla álláspontja szerint nem kellett a fentieket meghaladóan vizsgálni az alperesnek a szerződés létre nem jöttével kapcsolatos érvelését és kifogásait.

X.3.

[101] Súlytalan azon fellebbezési hivatkozás, kérdésfeltevés, hogy a felperes miért nem számította be a Megállapodásból származó követelését az alperesi, egyéb jogviszonyból származó számlakövetelésekkel szemben, mivel abból, hogy egy ügyletből eredően követelése van az alperessel szemben, nem következik feltétlenül és kétséget kizáróan, hogy az egyéb szerződéses kapcsolataik során nem, vagy beszámítással kell teljesítenie.

[102] A felperes a fellebbezésében részletesen foglalkozik a jutalékra vonatkozó megállapodással, azonban az a Bt. és a felperes közötti szerződésre és nem a per tárgyát képező Megállapodásra vonatkozik, ezért a jogvita eldöntése szempontjából nincs jelentősége. Valójában a dohány üzletág új cégbe szervezésének indokaként jelöli meg a jutalék elszámolásából eredő vitát, de az üzletág „kiszervezésének” ténye nem vitás, az indokának pedig nincs jelentősége.

[103] A fellebbezés részletesen taglalja a pótmagánvádas eljárásban tett felperesi törvényes képviselői nyilatkozatok és a jelen perben tett képviselői nyilatkozatok vélt ellentmondásait, amellyel kapcsolatban hangsúlyozza az ítéltábla, hogy a per tárgya a Megállapodás létrejötte/létre nem jött a dohány üzletág adásvétele tárgyában, azon belül az ellenszolgáltatásban való megállapodás létrejötte és tartalma. A fellebbezésben megjelölt ellentmondások semmilyen szinten nem érintik ezeket a kérdéseket, melyből következően a jogvita eldöntése szempontjából nem bírnak jelentőséggel.

X.4.

[104] Maradéktalanul egyetért az ítéltábla az elsőfokú bíróságnak a Megállapodás felperesi teljesítésével és a vételár fizetési kötelezettség beálltával kapcsolatos indokaival, ezért azok megismétlése nélkül csak utal ebben a körben az elsőfokú határozat helyes indokaira. A számla kiállítása a fellebbezési ellenkérelemben helyesen kifejtettek szerint nem minősül a felperes főszolgáltatásának a Megállapodás alapján, ezért a kiállításának elmulasztása csak az alperesi késedelmet zárja ki. Nem a szabályszerű könyvelés továbbá a per tárgya, a könyvelés esetleges hiányából nem lehet okszerű következtetést levonni a Megállapodás létrejöttének hiányára. Utal még e körben az ítéltábla név6 tanúvallomására, aki előadta, hogy azért nem bocsátott ki a felperes számlát a Megállapodás megkötésével egyidejűleg, mert annak aláírásakor még nem lehetett tudni, hogy teljesülnek-e a vételár fizetési kötelezettségre vonatkozó feltételek (42.228/2015/53. számú jkv. 16. oldal utolsó bekezdés).

[105] Arra is helyesen mutatott rá a fellebbezési ellenkérelem, hogy az alperes adós maradt annak egyértelmű megjelölésével, hogy a Megállapodás kapcsán milyen részletekre nem emlékszik név3 Zoltán és ezen konkrétan meg nem jelölt részleteknek milyen jelentősége van a jogvita eldöntése szempontjából, így ezen fellebbezési hivatkozás sem vezethetett eredményre.

[106] Alaptalanul kifogásolta az alperes a perben beszerzett szakértői véleményt is. Az elsőfokú eljárás irataiból aggálytalanul megállapítható, hogy a szakértő mely iratokat, adatokat kérte be mind a felperestől, mind az alperestől. Hasonló módon hívta fel őket az iratok átadására. A személyes átadás ténye, amire mind a szakértő, mind a felperesi képviselő egybehangzóan nyilatkozott, még nem teszi aggályossá a szakvéleményt. Mindkét fél kérte a saját iratai tekintetében a zártan kezelést üzleti titokra hivatkozással, melyből következően ez sem lehet olyan körülmény, ami a szakvélemény felhasználását jogszerűtlenné tenné, különösen arra tekintettel, hogy – a felperes helyes hivatkozása szerint – az alperes a szakértő által kért és konkrétan megjelölt iratok közül elmulasztotta annak egyértelmű megjelölését, hogy melyik vonatkozásában kifogásolja a megismerés hiányát és a szakvélemény mely konkrét megállapítását teszi ilyen módon is vitássá.

[107] A korábban kifejtettek szerint fel sem merül, hogy név² „saját magától” vásárolta meg a dohány üzletágot 70 000 000 forintért, ezért a szakértői vélemény 38. oldalával kapcsolatos fellebbezési hivatkozás nem foghatott helyt. Szintén eredménytelenül utalt a fellebbezés a szakvélemény 63. oldalára, mivel a fentebb írtak szerint nem a könyvelés szabályszerűsége a per tárgya.

[108] A szakértőnek nem volt feladata annak meghatározása, hogy lehetséges volt-e a szakvélemény 67. oldalán felsorolt cégek vonatkozásában az alperesnek a felperesen keresztül árut beszerezni, az e körben előadott fellebbezési hivatkozás nem is tekinthető a szakvéleményt érintő kifogásnak.

[109] Az alperes alaptalanul sérelmezte, hogy az elsőfokú eljárás során nem szembesítették tanú³t és név³ Attilát, illetőleg, hogy ezzel a 125. sorszámú és a 146. sorszámú, bizonyítással kapcsolatos végzések nem foglalkoznak, mivel a bizonyítás módjára, eszközére nem terjed ki a bíróság tájékoztatási kötelezettsége. Egyebekben semmilyen jelentősége nincsen annak a jogvita eldöntése szempontjából, hogy tanú³ arról számolt be, hogy emlékei szerint név² és név³ Attila közös cégalapításról beszéltek, mivel az alperes nem vitásan létrejött arra a tevékenységre, ami az alperesi védekezés szerint is az előzetes megbeszélések tárgya volt. A korábban kifejtettek szerint azt kellett vizsgálni, hogy volt-e megállapodás az ellenszolgáltatásra, amely vonatkozásában tanú³ nem nyilatkozott.

X.5.

[110] Egyetértett az ítéltábla az elsőfokú bíróság kötbérrel kapcsolatban kifejtett álláspontjával is. Az alperes sem tett vitássá, hogy nem rendelt már 2012-ben a felperestől, ami maga a szerződésszegés és a kötbérfizetési kötelezettség oka. Csak akkor nem lenne köteles kötbért fizetni, ha adott volna megrendelést, amit a felperes nem teljesített és a későbbi megrendelése emiatt maradtak el. Arra utaló adat azonban, hogy az alperes esetleges megrendelése a felperes hibájából hiúsult meg nem merült fel, illet az alperes maga sem állított. Neki kellett volna tehát előljárnia a teljesítéssel, melynek hiányában utólag már nem

állapítható meg, hogy a felperes képes lett volna-e a teljesítésre. Mindennek okán alaptalanul hivatkozott arra, hogy nem felelős a beszerzési kötelezettséggel kapcsolatos szerződésszegésért.

X.6.

[111] Az alperes semmilyen értékelhető indokot nem adott elő, amelynek okán a kötbér további mérséklése indokolt lenne, az elsőfokú bíróság e körben kifejtett indokaival az ítéltábla maradéktalanul egyetért.

XI.

[112] A Fővárosi Ítéltábla a fentiekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, míg a fellebbezett rendelkezését a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

XII.

[113] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az felperes a másodfokú eljárásban felmerült ügyvédi munkadíjból álló költséget, melynek mértékét az ítéltábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) és (5)-(6) bekezdése alapján – a másodfokú eljárás kisebb munkaterhére figyelemmel – állapította meg. Az alperes köteles továbbá megfizetni az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 2.500.000 forint fellebbezési illetéket az államnak külön felhívásra a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.

helység1, 2021. június 15.

dr. Sándor Ottó s. k.
a tanács elnöke

dr. Balsai Csaba Zoltán s. k.
dr. Vasady Loránt Zsolt s. k.
előadó bíró
bíró